

208

UCHWAŁA Nr 123 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 marca 1957 r.

w sprawie eksploatacji płytkich złóż węgla brunatnego na potrzeby ludności i przemysłu miejscowego.

W celu wykorzystania płytkich złóż węgla brunatnego na poprawę zaopatrzenia w opał ludności i przemysłu miejscowego Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Płytko zalegające złoża węgla brunatnego, nie objęte planami eksploatacyjnymi resortu górnictwa i energetyki, powinny być w szerokim rozmiarze wykorzystane na zaspokojenie potrzeb miejscowej ludności i przemysłu miejscowego. Złoża te mogą być eksploatowane przez działające w sąsiedztwie złóż przedsiębiorstwa państwowe i spółdzielcze, jak również zespoły chłopskie organizowane w ramach działalności Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” — na zasadach określonych w prawie górnictwym i przepisach szczególnych.

§ 2. 1. Prowadzenie przez przedsiębiorstwa państwowe eksploatacji złóż węgla brunatnego wymaga zgody Ministra Górnictwa i Energetyki. Wnioski kierowane w tym zakresie do Ministra Górnictwa i Energetyki powinny być zaopiniowane przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej oraz przez właściwy terenowo okręgowy urząd górniczy. Opinie powinny być wydawane bezzwłocznie.

2. Spółdzielnie i zespoły chłopskie uzyskują zezwolenie na eksploatację węgla brunatnego w trybie określonym w rozporządzeniu Ministra Górnictwa z dnia 15 stycznia 1954 r. w sprawie trybu wydawania zezwoleń na wydobywanie kopalin spółdzielniom i osobom nie będącym wykonawcami narodowych planów gospodarczych (Dz. U. Nr 5, poz. 13).

§ 3. Zobowiązuje się Ministra Górnictwa i Energetyki oraz Prezesa Centralnego Urzędu Geologii do udzielania jak najdalej idącej pomocy wojewódzkim radom narodowym, Centralnemu Związkowi Spółdzielczości Pracy i Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w zakresie opracowania niezbędnej dokumentacji geologicznej i przygotowania złóż do eksploatacji, tak aby w 1957 r. możliwe było uruchomienie co najmniej 15 kopalń odkrywkowych węgla brunatnego na potrzeby miejscowe.

§ 4. 1. Pomoc resortu górnictwa i energetyki, o której mowa w § 3, powinna polegać w szczególności na:

- 1) rozeznaniu złóż i opracowaniu dokumentacji geologicznej;
- 2) opracowaniu dokumentacji projektowo-kosztorysowej kopalni i ogólnego projektu technicznego eksploatacji;
- 3) wykonywaniu nadzoru technicznego nad budową lub przeprowadzeniu budowy kopalni węgla brunatnego i oddaniu jej do eksploatacji właściwemu użytkownikowi.

2. Pomoc resortu górnictwa i energetyki (ust. 1) będzie realizowana na zasadzie pełnej odpłatności na podstawie umów zawieranych przez przyszłego użytkownika kopalni z Przedsiębiorstwem Płytkich Kopalń Węgla Kamiennego w Budowie w Katowicach.

§ 5. Zobowiązuje się Prezesa Centralnego Urzędu Geologii do określenia w terminie jednego miesiąca zasad uproszczonej dokumentacji geologicznej przy ustalaniu zasobów złóż węgla brunatnego dla potrzeb miejscowych.

§ 6. 1. Finansowanie inwestycji związanych z uruchomieniem eksploatacji płytkich złóż węgla brunatnego na potrzeby miejscowe w przedsiębiorstwach państwowych może być dokonywane na zasadach ustalonych w uchwale nr 182 Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1956 r. w sprawie zasad realizowania i finansowania niektórych drobnych inwestycji w zakresie mechanizacji i racjonalizacji (Monitor Polski Nr 35, poz. 417).

2. Finansowanie inwestycji związanych z uruchomieniem eksploatacji płytkich złóż węgla brunatnego na potrzeby miejscowe w spółdzielniach może być dokonywane na zasadach ustalonych uchwałą nr 757 Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1956 r. w sprawie zasad realizowania i finansowania niektórych drobnych inwestycji w zakresie mechanizacji i racjonalizacji w spółdzielniach i w związkach spółdzielni zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” (Monitor Polski Nr 100, poz. 1157). Przepis niniejszy rozciąga się również na spółdzielnie zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy.

3. Minister Finansów ustali w terminie jednego miesiąca zasady i warunki udzielania i spłaty kredytów wynikających z ust. 1 i 2.

§ 7. 1. Węgiel brunatny wydobyty na potrzeby miejscowe może być sprzedawany przez przedsiębiorstwa eksploatujące bezpośrednio odbiorcom.

2. Prezydium wojewódzkich rad narodowych ustalają wytyczne dotyczące zbytu węgla brunatnego na potrzeby miejscowe oraz ceny zbytu oparte na zasadach opłacalności.

§ 8. Zobowiązuje się Ministra Górnictwa i Energetyki do opracowania w terminie jednego miesiąca podstawowych wytycznych dla eksploatacji płytkich kopalń węgla brunatnego na potrzeby ludności i przemysłu miejscowego.

§ 9. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Ciężkiego do udzielania pomocy wojewódzkim radom narodowym, Centralnemu Związkowi Spółdzielczości Pracy i Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w zakresie zaopatrzenia uruchomionych kopalń węgla brunatnego w sprzęt i urządzenia konieczne do prowadzenia eksploatacji.

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom: Górnictwa i Energetyki, Przemysłu Ciężkiego, Finansów, Prezesom Wyższego Urzędu Górniczego i Centralnego Urzędu Geologii oraz przewodniczącym prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Nowak

209

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 22 marca 1957 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 3 maja 1955 r. w sprawie wynagradzania za udział w posiedzeniach komisji lokalowych.

W związku z przepisami dekretu z dnia 18 lutego 1955 r. o właściwości organów w zakresie publicznej gospodarki lokalami (Dz. U. Nr 9, poz. 55) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Gospodarki Komunalnej z

dnia 3 maja 1955 r. w sprawie wynagradzania za udział w posiedzeniach komisji lokalowych (Monitor Polski Nr 48, poz. 472) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Za udział w posiedzeniach wojewódzkich komisji lokalowych oraz w posiedzeniach miejskich komisji lokalowych w m. st. Warszawie i w miastach Łodzi, Krakowie, Poznaniu i Wrocławiu członkowie ich otrzymują wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 38 zł na zasadach określonych w § 5 ust. 1 i 6 uchwały nr 38 Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1954 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych

i wynagrodzenia za udział w posiedzeniach (Monitor Polski Nr A-30, poz. 442).“

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1957 r.

Kierownik Ministerstwa Gospodarki Komunalnej: *St. Sroka*

210

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 2 kwietnia 1957 r.

w sprawie zmiany nazwy niektórych wojewódzkich archiwów państwowych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 marca 1951 r. o archiwach państwowych (Dz. U. Nr 19, poz. 149) oraz § 5 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1956 r. w sprawie właściwości niektórych naczynych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 54, poz. 249) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 9 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1952 r. w sprawie sieci archiwalnej (Monitor Polski Nr A-9, poz. 87) § 5 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 5. Wojewódzkie archiwa państwowe działają we wszystkich miastach wojewódzkich i właściwością swoją obejmują obszar województwa.

Wojewódzkie archiwa państwowe, działające w miastach wojewódzkich wyłączonych z województw, obejmują obszar tych miast i województw.

Działające w miastach wojewódzkich archiwa państwowe otrzymują nazwę „Wojewódzkie Archiwum Państwowe w“

Archiwa państwowe działające w miastach wojewódzkich wyłączonych z województw otrzymują nazwę „Archiwum Państwowe Miasta i Województwa“

Wojewódzkie archiwa państwowe gromadzą i przechowują materiały archiwalne stanowiące część państwowego zasobu archiwalnego i wytworzone na terenie województwa objętego właściwością danego archiwum wojewódzkiego“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: w z. *T. Zaorski*

211

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 6 kwietnia 1957 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 10 grudnia 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień przedsiębiorstw resortu kultury i sztuki.

Na podstawie § 8 uchwały nr 704 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsiębiorstw przemysłowych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 94, poz. 1047 i z 1957 r. Nr 6, poz. 36) i zarządzenia nr 335 Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień przedsiębiorstw resortu kultury i sztuki zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Kultury i Sztuki z dnia 10 grudnia 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień przedsiębiorstw resortu kultury i sztuki (Monitor Polski Nr 104, poz. 1200) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 pkt 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) w zakresie inwestycji limitowych — limit inwestycyjny z wyodrębnieniem limitu robót budowlano-montażowych oraz wysokość dotacji budżetowej i kwota

przydzielonych środków z amortyzacji scentralizowanej“;

2) w § 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) zlecenia pracownikom własnym i obcym i opłacania ze środków inwestycyjnych dokumentacji projektowo-kosztorysowej i adaptacji projektów typowych, jeżeli koszt zleconej dokumentacji nie przekracza 10.000 zł, a wynagrodzenie zleceńbiorcy mieści się w granicach cen obowiązujących państwowe biura projektów, pomniejszonych przez zastosowanie współczynnika w wysokości 0,5.“

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: w z. *T. Zaorski*